

Ras Kraakbel

VOOR NEDERLANDSTALIGEN IN OMAN

RAISING BILINGUAL CHILDREN

INTOCHT SINTERKLAAS

FOTOPAGINA

BEZOEK AAN DE VROUWENSOUK IN IBRA

FEBRUARI 2017
JAARGANG 32 / NUMMER 2

WINTER ESCAPE

at Millennium Resort Mussanah

STARTING FROM
OMR 49 (Net)

A one night stay with breakfast and dinner

- Deluxe garden view room (two persons)
- Breakfast and dinner in Mydan
- Sea view upgrade for OMR 10
- Child below 6, stay and eat free (sharing bed with parents)
- Child 6-12 years old 50% off for extra bed
- An extra bed with dinner and breakfast OMR 25 net

**Terms and conditions apply. Valid until 30th April 2017. Applicable for Omani nationals and residents in Oman only. Not applicable during Christmas, New Year and Public Holidays.*

For bookings, call +968 26871519/20
Email: reservations.mrmo@millenniumhotels.com

Wudam Al Sahil, Mussanah. PO Box 82, PC 300, Sultanate of Oman.
T (968) 26871555 ■ F (968) 26871556

MRMMUSSANAH

www.millenniumhotels.ae

MILLENNIUM
RESORT

MUSSANAH, OMAN

You are the Centre of Our World

Redactie

Met Dutch Night voor de deur begint het einde van het winterseizoen in zicht te komen. Nog even en de temperatuur loopt weer op en het aantal bezoekers terug. Het was weer gezellig druk, met veel activiteiten in de frisse buitenlucht. Om daar nog even lekker van na te genieten, languit op de bank of je strandmat, hierbij een Raskrabbel vol terugblikken in woord en beeld.

Met Jaap Croese gaan we een stuk verder terug in de tijd: hij haalt voor ons herinneringen op aan de hand van zijn eigen camerawerk. Bekende naam? Dat kan kloppen, zijn prachtige fotoboeken liggen in de plaatselijke boekhandels. En het houdt niet op: nog meer fraaie plaatjes zijn te vinden in Karienkens verslag van een leuke dagtrip naar Ibra en omgeving.

Maar ook aan wie zin heeft in wat meer verdieping hebben we gedacht. In dit nummer besteden we aandacht aan archeologie in Oman, tweetaligheid bij kinderen, de ontwikkeling van de haven in Duqm, een boek over Nederlanders, een nieuw project van de ambassade, en de situatie voor expats (of 'repats') op de Nederlandse hypotheekmarkt. Inspiratie voor besteding van de vrije uurtjes is te vinden in de verhalen van Elise over ballet, Arjan over scouting, en Gerda over restaurant Al Loomie.

De redactie is deels vernieuwd, met vanaf dit nummer Linde en Cynthia die samen verantwoordelijk zijn voor het aangenaam presenteren van al dat beeld- en tekstmateriaal. Maar ook voormalige redactieleden zijn gelukkig nog niet helemaal uit beeld. Hedwig, voorheen onze correspondent in Salalah, praat ons bij over haar verhuizing naar Nairobi. Misschien raakt u door haar artikel wel geïnspireerd om de net geopende rechtstreekse vlucht naar Kenia te pakken! Erika heeft vanuit Nederland gelukkig nog tijd gevonden om bij te springen met het corrigeren van de teksten, en ook Lydia Venema heeft hierbij geholpen. Dank jullie wel!

Dat wil niet zeggen dat we niet nog wat versterking kunnen gebruiken. Vind je het leuk om te redigeren of zelf te schrijven, of op zoek te gaan naar door anderen geschreven verhalen, spreek ons dan aan of stuur een mail naar raskrabbel@hotmail.com.

Veel leesplezier!
Redactie Raskrabbel

De Raskrabbel is een tijdschrift voor alle Nederlandstaligen in Oman en verschijnt drie maal per jaar.

Kostenloos aan te vragen in Oman via Hetty Schuiling of via het emailadres: raskrabbel@hotmail.com

Heb je een leuke bijdrage voor de Raskrabbel? Lever dan per mail - raskrabbel@hotmail.com - je tekst aan in een Word-document. We houden circa 450 woorden per pagina aan, dan is er nog wat ruimte voor foto's. Afbeeldingen graag apart aanleveren in hoge resolutie (300 dpi) als jpg, tiff of eps-bestand. De redactie van de Raskrabbel neemt in principe de aangeleverde stukken integraal over. Echter behoudt zij zich het recht voor om teksten aan te passen. Teksten worden gescreend op grammatica en spelling.

HOOFDREDACTIE

Barbara de Goederen

REDACTIE VACATURE

CORRECTIES

Erika Hoefman
Lydia Venema

LAY OUT

Linde Harpenslager
Cynthia De Greef

DISTRIBUTIE

Hetty Schuiling

FOTOGRAFIE

Agnes van der Gaag
Hetty Schuiling

FINANCIËEL BEHEER EN ADVERTENTIES

David van Bourgonje

WEBSITE

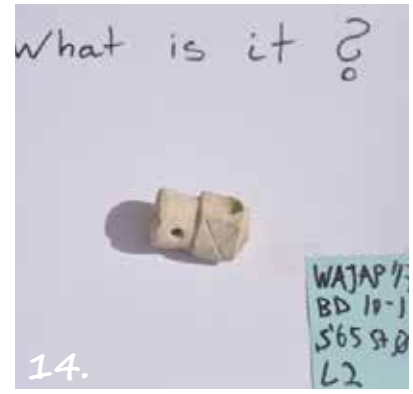
www.nederlandersinoman.com

ADVERTEERDERS

KLM, BB&L, Qurum Medical Centre,
Millennium Resorts, Mathnasium

Deze uitgave wordt mede mogelijk gemaakt door het Holland Comité.

Inhoudsopgave

Vaste Rubrieken

- 3. Voorwoord
- 4. Inhoudsopgave
- 5. Holland Comité
- 6. On the move
- 11. Schrijverspen
- 36. Boekrecensie
- 37. Ik en mijn sport
- 39. Restaurant review
- 40. Financiële perikelen
- 42. Prikbord

Reportages

- 10. Voorstelronde
- 12. Raising bilingual children
- 14. Puzzel van het verleden
- 18. Vrouwenmarkt in Ibra
- 20. Mijn baan in Oman
- 24. Uit de oude doos
- 28. Padvindere in Oman
- 30. Koffietijd
- 32. Ambassadenieuws

Aankondigingen en Foto's

- 8. Avondvierdaagse
- 17. Sint Maarten
- 22. Intocht Sinterklaas
- 31. Cabaret
- 34. Kinderfeest
- 38. Nieuwjaarsduik
- 44. Dutch night

Foto op voorpagina aangeleverd door Agnes van der Gaag

Detail uit Zand, Mirre en Zilver uit De Noordelijke Riwaq in The Sultan Qaboos Grand Mosque te Muscat

Deadline kopij volgende uitgave: 20 april 2017

Beste Nederlanders en Nederlandstaligen,

Het jaar is nog maar net begonnen en er is al heel wat om op terug te kijken. Tijdens het Kinderfeest trotseerden meer dan 1200 kinderen van allerlei nationaliteiten de Omaanse 'kou' voor een oud-Hollandse middag met onder meer touwtje trekken, hamertje tik en poffertjes eten. Het was hartverwarmend om alle vrijwilligers aan het werk te zien die zich hiervoor wilden inzetten, zeker nadat de harde wind op vrijdag spelbreker leek te worden. Eerder dit jaar liepen tijdens de Avondvierdaagse 140 kinderen mee! Ook hier was de overgrote meerderheid niet-Nederlands. Een vader zei tegen mij: "I never thought my kids would enjoy walking this much!" Net als het Kinderfeest is de Avondvierdaagse een prachtig visitekaartje van alle Nederlanders in Oman. Begin januari werden ook nog eens 14 ABC-zwemdiploma's uitgereikt, net op tijd voor de Nieuwjaarsduik! Alle visite uit Nederland was dan misschien niet onder de indruk van de kou, de snert liet iedereen zich goed smaken.

Naast terugblikken is er ook genoeg om naar uit te kijken. Dutch Night staat alweer voor de deur en vindt plaats op 10 maart. Ook dit jaar probeert de commissie via sponsorwerving een zo groot mogelijk bedrag te schenken aan Dar Al Atta'a, de Omaanse goededoelenstichting. Hier is een aantal jaar geleden mee begonnen om iets te kunnen betekenen voor minder bedeelden in Oman en om op die manier ook een breder draagvlak voor Dutch Night te creëren. Nu het economisch tij tegenzit zal dit geen gemakkelijke

opgave zijn, maar ik hoop van harte dat het toch weer gaat lukken! Met het thema Paint the Town Red in combinatie met de Hermes House Band belooft het hoe dan ook een fantastische avond te worden. Volgende maand, op dinsdag 25 april, wordt ook nog eens een cabaretavond georganiseerd met niemand minder dan Dolf Jansen. De vrijmarkt vindt plaats in het aansluitende weekend.

Alle activiteit verhuult enigszins dat het aantal Nederlanders in Oman gestaag terugloopt. Dit begint inmiddels een stempel te drukken op het aantal vrijwilligers. Aarzel niet om ons een mailtje te sturen als u zin heeft om mee te helpen rond een van de vele activiteiten, interesse heeft om zweminstructeur te worden of als redacteur aan de slag te gaan!

Cecilia Willemsen versterkt sinds kort het impresariaat en ik wil haar dan ook van harte welkom heten. Het impresariaat is onderdeel van het Holland Comité en zorgt, naast de creatieve inbreng, voor het organiseren van de HC-activiteiten waarvoor geen aparte commissies zijn aangesteld. Als kersverse voorzitter wil ik tot slot Jorn van Doren bedanken voor zijn jarenlange inzet voor de Nederlandse gemeenschap in Oman.

Na drie en een half jaar, eerst als penningmeester en daarna als voorzitter van het Holland Comité, begint Jorn aan een nieuwe rol als bestuurslid van de PDO-club. Jorn, bedankt!

Ik wens u veel leesplezier en graag tot ziens op een van de aankomende activiteiten.

Ronald van der Poel
Voorzitter Holland Comité Oman

U kunt ons bereiken via hollandcomite@gmail.com of via de website www.nederlandersinoman.com

Het Holland Comité wordt gesponsord door

THALES

AIRFRANCE KLM

شركة مجان للشحن والتقليبات ش.م.ج.
MAJAN SHIPPING & TRANSPORT CO. L.L.C.

GRAND | HYATT
MUSCAT

AL BUSAIDY, MANSOOR JAMAL & CO.
— BARRISTERS & LEGAL CONSULTANTS —

FAP Fashion Point

oman
OASIS
BALANCED DRINKING WATER

عمان
واكنة
مياه شرب متوازنة

Voorzitter	Ronald van der Poel
Secretariaat	Emily Velberg
Penningmeester	David van Bourgonje
Techniek & Opbouw	Patric van Kaam, Bop Velberg
Impresariaat	Paula Versteegen, Nienke Huijzers, Cecilia Willemsen, Eva Sluiter
Ambassade	Bart Beltman
Raskrabbel	Barbara de Goederen
Dutch Night	Wim Hinoul
Kinderfeest	Erwin Adams
Zwem ABC Muscat	Caroline Prenger-Hennus
Sint Maarten	Eveline van Kaam
Avondvierdaagse	Caroline Prenger-Hennus
Sinterklaas	Jacobien Haeser
Vrijmarkt	Paula Versteegen

On the move..

..van Salalah naar Nairobi

Door Hedwig Rovers

Jambo! Ik zit hier nu lekker op mijn veranda in Nairobi. Kopje koffie erbij, fluitende vogeltjes om me heen en een warme trui & laarzen aan. Zoals je al uit de titel hebt kunnen opmaken, wonen we niet meer in Oman maar in Kenia. Op 1 november 2015 hield Arjans baan bij de haven in Salalah op en zodoende moesten we op zoek naar iets anders. Om niet te veel te slepen met de kinderen, besloten we in Salalah te blijven totdat hij een nieuwe baan had gevonden. Eerst viel dat nog niet mee, maar in februari kreeg hij een telefoontje van de VN dat hij op gesprek mocht komen. Daarna ging alles razendsnel en een maand later begon hij aan zijn nieuwe baan op het regiokantoor van de VN in Nairobi. Ik bleef nog even in Salalah om de auto's te verkopen en de spullen in te pakken. Op 1 april, na zeven jaar Oman, begonnen ook de kinderen en ik aan ons nieuwe avontuur in Nairobi.

Welkom in Kenia

Bij aankomst op het vliegveld worden we begroet door breed lachende douanebeambten. "Jambo!" Een collega van Arjan haalt ons op in een originele Toyota Landcruiser zonder schokdempers en we rijden langs het Nairobi National Park de stad in. Het verkeer is enorm chaotisch en er staan lange files. Langs de weg lopen mensen hun waar te verkopen. Hoeden, vliegenmeppers, trossen bananen, spiegels, kapstokken en water. We kijken onze ogen uit! Moe en misselijk van de uitlaatgassen komen we bij ons tijdelijke, verrassend westerse,

appartement aan. Wat is het KOUD! Nairobi ligt net onder de evenaar maar op bijna 1800 meter boven de zeespiegel. Daar sta ik dan met mijn koffer luchtige katoenen kleding, teenslippers en één paar gympen! Laarzen en een dikke winterjas waren nu wel fijn geweest. Aangezien elektriciteit behoorlijk prijzig is, hebben de huizen hier geen verwarming. Fleece dekens aanschaffen staat dus hoog op mijn to-do-lijstje. Plotseling wordt het buiten aardedonker en begint het te onweren. De jongens, die nog nooit onweer hebben meegemaakt, vinden het fantastisch. De regen valt met bakken uit de hemel en de parkeerplaats onder ons appartement verandert binnen no time in een zwembad. Dan valt de elektriciteit uit. We horen de generator aanslaan maar bij ons blijft het donker. Gelukkig vind ik een paar kaarsjes. Dat maakt het dan toch nog een beetje gezellig.

Van zalm tot zuurkool

De eerste week na aankomst is het nog Paasvakantie voor de jongens en dus ga ik samen met Oliver & Maxim per taxi de stad verkennen. Wat mij gelijk opvalt is dat Nairobi zo enorm groen is. Het is een grote stad met 3,5 miljoen inwoners maar doordat het grotendeels in beboste heuvels ligt en er, afgezien van het centrum, nauwelijks hoogbouw is, krijg je het gevoel dat het uit een rits aan elkaar gegroeide dorpen bestaat. De smalle kronkelweggetjes zijn druk, het verkeer rijdt aan de linkerkant en mijn gammele taxi

scheurt met een noodgang langs kleurrijk beschilderde matatu busjes met de meest wonderlijke leuzen er op. De jongens zijn er niet van onder de indruk, maar elke keer als zo'n monster ons rakelings passeert, knijp ik mijn ogen dicht. Alex, onze vriendelijk lachende chauffeur, zet ons af bij een van de grootste supermarkten van Nairobi. Een soort Al Fair maar dan groter. Omdat Nairobi zo'n internationale stad is, kun je er zo ongeveer alles vinden waar je naar op zoek bent. Van topkwaliteit zalm voor je sushi tot zuurkool voor de Hollandse stampot. Ik ben trouwens nog nooit een stad tegengekomen met zoveel shopping malls! En dat terwijl een groot deel van de Keniaanse bevolking straatarm is. Ongeveer 80% van de mensen in Nairobi woont in een slum en veel ouders hebben het geld niet om hun kinderen jarenlang naar school te sturen. Het leven daar staat in schril contrast met het leven van mijn buurman die politicus is en met een helikopter tussen zijn vier huizen pendelt.

Safe haven

De schrijnende leefomstandigheden en de uitzichtloosheid die daarmee gepaard gaat, werkt natuurlijk criminaliteit in de hand. Elk huis heeft hier een Askari (een wacht), elektrische omheining en een alarm. Zonder deze beveiliging ben je het ideale doelwit voor dieven die vaak, onder invloed van drugs, niet schromen om geweld te gebruiken. Het huis dat wij nu gehuurd hebben heeft dat allemaal. Daarnaast heeft de bovenverdieping ook een zware deur zodat we in geval van nood een 'safe haven' kunnen creëren in afwachting van de komst van het 'armed response team'. Ik kan mij voorstellen dat dit allemaal nogal heftig klinkt en toch voel ik mij hier niet onveilig. Natuurlijk hoor je wel verhalen over moorden en car jackings, maar als je je aan de veiligheidsregels houdt en je niet op gekke plekken begeeft, dan hoeft het hier niet onveiliger te zijn dan in andere grote wereldsteden.

Stampot

Nairobi heeft trouwens ook de faciliteiten van een wereldstad. Zo vind je hier uitstekende restaurants, zijn er topziekenhuizen en is de keuze uit goede scholen aanzienlijk. Er is zelfs een Nederlandse school! Anders dan in Salalah, waar wij het enige Nederlandse gezin waren, is de Nederlandse gemeenschap hier best groot. Nederlanders werken onder andere bij de VN, in de luchtvaart en in de tuinbouw. Best kans dat de prachtige rozen die in Nederland op de markt verkocht worden, uit Kenia komen. Ook is er hier een actieve Nederlandse club, de HIK. Elke maand organiseren ze wel een event. Zo wordt de Hermes House Band volgende maand ingevlogen en hebben we vanavond

Stampopotavond. Of er rookworst bij wordt geserveerd, houden ze nog even geheim...

Strand

Vorige maand zijn we een paar daagjes naar Diani geweest. Dat ligt aan de zuidkust en hoorde tussen 1698 tot 1841 bij Oman. In een piepklein vliegtuigje vliegen we over de savanne en landen al stuijterend op de mini air strip van Ukunda. De aankomsthal is een soort uit de kluiten gewassen party tent. Een vriendelijke meneer trekt het karretje met onze koffers vanaf het vliegtuig naar de tent. Voor we het weten zitten we in een tuk-tuk op weg naar ons hotel.

Diani is een van de kleinere plaatsjes aan de kust en is nog niet zo toeristisch als Mombasa en Malindi. Behalve een boottocht naar het marine national park kun je er prima kitesurfen, snorkelen of lekker loungen bij een van de vele strandtentjes.

Wildlife

Volgende week is het weer vakantie en gaan we richting Mount Kenya. Daar hebben we een mooie lodge geboekt met uitzicht op de beroemde berg. De lodge ligt op meer dan 2000 meter tussen drie wildparken in. De Aberdares, Mount Kenya National Park en het kleine, nog relatief onbekende Solio game reserve. Natuurlijk hebben we in de afgelopen zes maanden al behoorlijk wat beestjes gezien want rondom Nairobi heb je, behalve het Nairobi National Park, een aantal dierenopvangcentra voor onder andere giraffen en olifanten. Dit wordt echter de eerste keer dat we er echt op uit trekken. Op mijn lijstje staan de zwarte neushoorn, het luipaard, nijlpaarden en natuurlijk het vrolijke wrattenzwijn. Ik heb er zin in!

Hakuna Matata!

Avondvierdaagse 2017

Voorstelronde

Door Cynthia De Greef en Linde Harpenslager

Even voorstellen!

In uw handen heeft u de eerste Raskrabbel die helemaal is opgemaakt door onze nieuwe vormgevers Linde en Cynthia - met nog een beetje hulp van Hinke. Voor veel mensen zijn dit nog onbekende namen en gezichten, dus bij deze stellen zij zich aan u voor!

Cynthia

Wij zijn een Belgische familie met 2 kids (5 en 2) en zijn nu ons derde jaar in Muscat begonnen. Dit is tevens ook onze eerste expatervaring. De eerste maanden was het natuurlijk wat aanpassen aan de cultuur en vooral de temperatuur hier. Ikzelf werk hier niet en dat was dus ook even wennen, maar met 2 kids en hondjes in huis waren de dagen goed gevuld en vonden we hier snel onze draai.

Nu de kinderen wat zelfstandig beginnen te worden, werd het tijd voor een nieuwe uitdaging. De oproep voor een vormgever voor de Raskrabbel genoot dan ook meteen de aandacht. We zijn intussen een paar maand verder en onze eerste Raskrabbel is klaar. Hopelijk genieten jullie ervan!

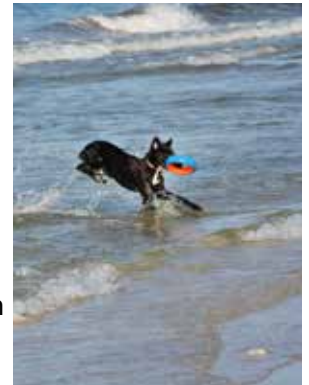

Linde

Na een oproep op Social Media voor een vormgever voor het magazine de Raskrabbel, dacht ik: waarom niet? En nu maken Cynthia en ik ons eerste nummer als vormgevers! Maar, daar hoort natuurlijk ook een kleine voorstelronde bij.

Sinds twee jaar wonen mijn man en ik in Muscat. Na een periode in het drukke Indonesië was Muscat wel even wennen.

Maar nu ben ik bezig met een studie 'Voedingsdeskundige', reis ik veel, en hebben we sinds kort een straathondje in huis. We genieten van de cultuur, de gastvrijheid, het mooie weer (in de winter..) en hebben leuke vrienden. Kortom; het bevalt hier prima!!

Het thuisfront in Nederland heeft altijd het idee dat wij in een 'zandbak' wonen, maar nadat ze op bezoek zijn geweest is iedereen het erover eens: Oman is super divers! Er zijn zoveel dingen te doen! En hoe leuk is het dat je overal mag kamperen!

Ik denk dat het reizen en fotografie mijn grootste hobby's zijn; ontdekken en vastleggen van natuur en andere culturen.

Via de fotografie heb ik ook kennis gemaakt met vormgeven, en dat komt nu goed van pas.

Schrijverspen

Door Volkert de Ruiter

"Een, twee, trije, fjouwer, five, seis, zeven, eight, nine, tien" zegt mijn dochter trots. "Papa, ik praat Engels" zegt ze er met een heel serieus gezicht achteraan.

Wow, drie talen door elkaar! Een glimlach op mijn gezicht. En misschien ook Arabisch als ik denk aan de paar liedjes die ze zingt en waar ik echt helemaal niets van versta. Er is een hoop gebeurd na onze verhuizing. Vijf maanden geleden zijn Sjoukje en ik met onze twee kids (Ane Mare, nu net 3, en Teije, alweer 6,5 maand) vanuit Nederland naar Oman verhuisd. Wat een avontuur. Hectisch? Ja! Kostte veel tijd? Ja! Kostte veel energie? Zeker weten! Spijt van? NEE, nog geen tel!!! We zijn hartelijk ontvangen door een aantal

nu wel vrienden te noemen, en de liefde voor het land is al aan het opbloeien.

Tijdens de kerstvakantie zijn we voor het eerst, met een aantal vrienden uit Dubai, door een stukje van Oman gereden: bootje bij Wadi Shab; dhow bouwen bewonderd bij Sur; schildpadden gespot in Ras al Jinz; gezwommen bij Wadi Bani Khalid; sun down gedaan in de Wahiba's en lekker lopen verdwalen in Misfat. Zelf heb ik nog meegedaan aan de Wahiba Challenge, Men Only Weekend en een trip naar de Empty Quarters. Wat een variatie aan landschap, en vriendelijke mensen.

Wie zijn wij? Ik ben hier onderdeel van een team dat op alle boortorens van een boor- maatschappij een softwaresysteem installeert, dat als hoofddoel heeft om het boorproces veiliger en efficiënter te maken. Een interessante uitdaging, het is totaal ander werk dan ik gewend was. Mijn vrouw is een creatief brein. Haar werk als interieurontwerper in Nederland heeft ze stopgezet, maar ze is alweer lichtjes plannen aan het smeden wat ze hier misschien nog op het creatieve interieurvlak zou kunnen betekenen. Ane Mare is een intense en vrolijke meid; waar ze de kans krijgt zit ze met haar handen in het zand. Ze praat de hele dag in drie talen, en houdt erg van zingen, dansen en kleuren. Teije ontdekt elke dag weer een stukje van de grote wereld om zich heen. Met de bum hoog in de lucht schuift hij trots en wankel z'n voetjes wat heen en weer. Ondertussen jeuzelt hij er rustig op los. De eerste 'stappen' richting kruipen/lopen zijn gezet. De kinderveiligheids-sluitingen zijn onderweg...

Sinds kort hangt er een grote kaart van Oman aan de muur. De eerste foto's zijn besteld. De muur moet worden gevuld. We hebben nog een hele hoop 'Oman' te ontdekken. Binnenkort de laatste kampeer- en reisspullen inslaan en dan afvinken: Musandam, Salalah, Sugar Dunes, Jebel Shams...

Een aantal van jullie hebben we al ontmoet, maar we hopen zeker meer van jullie te ontmoeten op een van de aankomende evenementen, tripjes, uitjes of waar dan ook.

Oant Sjen, Tot Ziens en Take Care allemaal!

Raising bilingual children

Mother tongue language

More important than you think?

When families have the opportunity to move abroad they often focus their attention on the new aspects of life for their children: a new home, a new school, a new language and new friends. What sometimes gets lost is what they are taking with them - their mother tongue. While living abroad can be a great opportunity for children to learn another language, it shouldn't be at the expense of their own first language.

Raskrabbel had the opportunity to let local director Renske Maandag and academic specialist Eowyn Crisfield of LanguageOne tell us more about this subject. Not in our mother tongue Dutch, but in Eowyn's first language: English, the language we share. LanguageOne is a leading international organisation that develops high-quality mother tongue programmes for children aged 2½ to 18 years, who (temporarily or permanently) live abroad.

Why is the mother tongue important?

Eowyn: "What we know from educational research is that a child's first language (mother tongue, home language, et cetera) plays a crucial role in linguistic, cognitive and social development. This role extends into the classroom as well, where increasing proficiency in the home language will help them to learn the new school language more efficiently as well. In addition to these important factors, the home language also remains a vital link to identity and culture."

What are the benefits of continuing to use the mother tongue while living abroad?

Renske: "When moving abroad from The Netherlands, children often identify more with the other Dutch speaking children. A big part of your culture is your mother tongue and all traditions and habits that come with that culture. Expressing yourself and making friends tends to be easier in the language that (one of) your parents speak, especially at a young age. Learning a second language is also easier when you are flexible towards languages and communication. Maintaining the mother tongue helps children to learn a new language at school. On top of that, speaking more than one language at an academic level is a great asset on the long run, even if at the time, it doesn't seem to be.

On top of that, speaking more than one language at an academic level is a great asset on the long run, even if at the time, it doesn't seem to be. Finally, one of the most crucial factors to blend in with your peers when moving back to The Netherlands, is the language you speak. The more you practise and feel comfortable in your mother tongue, the easier the repatriation will be."

What can parents do at home to support their children?

Eowyn: "Make sure you are addressing the various languages in your family and your environment with your children, and having positive discussions about the role of each. No matter how long you will be in a country, and whether or not you personally choose to learn any of the language, you can make a difference for your child by being positive about their opportunities to learn and use another language, if only briefly. Model positive attitudes about all languages, whether you can speak them or not, and model making an effort to communicate with others: we can all learn to say 'Hello, how are you?' or 'Thank you' in other languages, and if we expect it of our children, we should surely be willing ourselves."

Renske adds: "For Dutch families, this can be achieved by reading Dutch books together, watch Dutch television programs or Skype with the family back home in The Netherlands. Furthermore, the children also benefit from discussing the content of the International School in an alternative home or mother tongue language. When languages grow naturally together in content, the attitude towards those languages is more likely to be a positive one and the child will be less apprehensive towards using this language."

What if no one in our surrounding speaks the same language?

Eowyn: "If you are a parent passing on a minority or low-status language, be firm in your own belief about the benefit(s) of your language, and pass this belief on to your children. They need to know that the parents' languages have value, no matter what other people say, and they will be able to use these languages to access their own heritage.

Praise them for their efforts in using multiple languages, and acknowledge to them the hard work they are doing! In all bilingual families, it's important to start from a place of mutual respect and support, and the understanding that the languages of both parents are equally important for children, regardless of the immediate or eventual usefulness of the language."

So how do parents start?

"Every family raising bilingual children needs to have, at the very least, one family language plan. Ideally, they should start the planning process at the same time as they start all the other planning for baby preparations - during pregnancy. When moving abroad and changing the language of schooling, it's important to take a plan with you for the continuing growth of the language(s) your children already speak."

What does this family language plan look like?

"A family language plan is a longitudinal plan that follows a child from birth (or later) through to the end of secondary school, to give the parents and child the best chance for success. The process of creating a family language plan helps parents consider their options, prioritize, and take the necessary steps to reach their goals. This includes goal-setting, mapping out where the input in each language will come from (in terms of people and time), how literacy will be approached in each language and how challenges will be dealt with. One plan is fine for families who are living permanently in one location.

Families who move, or who may move, need to have alternate plans, each one designed for a certain set of circumstances. The benefits to this type of planning are numerous, and include ensuring quality language input in a variety of situations, and also include elements such as support for literacy and additional languages. By anticipating the language needs of the children across different life circumstances, the parents have a better chance of guiding their children towards full and functional bilingualism."

If this article has given you pause to think about your own family languages, there are many avenues to find more information about this topic or other related topics. Here is a list of recommended resources:

Blogs

Eowyn Crisfield's blog:

<http://Onraisingbilingualchildren.com>

Life as a Bilingual:

<https://www.psychologytoday.com/blog/life-bilingual>

Multilingual Living:

<http://www.multilingualliving.com/>

Books

Colin Baker - *A Parent's and Teacher's Guide to Bilingualism*

Barbara Zurer Pearson - *Raising a Bilingual Child*

Should you have questions about Dutch mother tongue programmes, please contact Renske Maandag at LanguageOne (renske.maandag@languageone.org), www.languageone.org.

Autohuur tarieven vanaf € 24,-* per dag

all-in

• Laagste eigen risico • Geen extra verzekeringen bij aankomst • No nonsense voorwaarden

www.bblcarrental.com

BB&L

Car rental made personal

*28+ DAGEN TARIEF CATEGORIE A, EXCL. SCHIPHOLFEE

De puzzel van het verleden

Archeologisch veldwerk in het achterland van Sohar in 2017

Sinds 2014 is er een team van de Universiteit Leiden actief in het achterland van Sohar om de resten van het verleden in kaart te brengen. Het gaat hierbij om een oppervlaktekartering (er worden dus geen opgravingen gedaan) van gebouwen en dorpjes, grafheuvels en begraafplaatsen, veldsystemen en irrigatiekanalen, en vondsten zoals aardewerk scherven, vuursteen artefacten, kralen en munten. Doel van het archeologisch onderzoek is de bewoningsgeschiedenis van het gebied te documenteren, en beter te begrijpen waarom er duidelijke pieken en dalen in deze bewoningsgeschiedenis te onderscheiden zijn. In de Raskrabbel van juni 2016 stond een eerste artikel over dit project. In januari 2017 keerde het onderzoeksteam terug naar het gebied.

Het onderzoek

De campagne in 2017 was de vierde in het gebied. In het eerste jaar is een kleine pilot uitgevoerd met vijf man (letterlijk), en sinds 2015 werken we met een gemengd team van ca. 15 archeologen en studenten. Daar zit een aantal specialisten bij: mensen die erg veel kennis hebben over prehistorisch of Islamitisch aardewerk, over metaalslakken of over bodemvormingsprocessen.

Het team omvat ook een flink aantal studenten, die meekomen om de kneepjes van het vak te leren in het project: hoe documenteer je structuren en vondstconcentraties, hoe dateer en teken je aardewerk etcetera. Het team is afkomstig van de Faculteit der Archeologie van de Universiteit Leiden, maar aangezien onze studenten uit allerlei landen komen spreken we onderling Engels. Het onderzoek vindt plaats op uitnodiging van en in samenwerking met het Ministerie van Erfgoed en Cultuur van het Sultanaat van Oman.

Verleden in gevaar

Het achterland van Sohar kent een grote rijkdom aan archeologische overblijfselen om een aantal redenen. Een ervan is dat een van de weinige natuurlijke routes door de Omaanse bergen hier ligt. Verder bevat het kustgebied bij Sohar relatief veel zoet grondwater, wat door de geschiedenis heen een grote concentratie van bewoning mogelijk heeft gemaakt. Een derde reden is de aanwezigheid van belangrijke koperertsen, die in het verleden van grote economische betekenis waren, vergelijkbaar met die van olie vandaag de dag. Het is daarom niet verbazingwekkend dat het gebied een grote rijkdom aan archeologisch erfgoed heeft dit erfgoed wordt echter bedreigd door een aantal ontwikkelingen in en om Sohar. Toenemende urbanisatie, de ontwikkeling van de haven van Sohar en de bijbehorende industrieterreinen, en de bouw van nieuwe snel- en spoorwegen, hebben een negatief effect op de aanwezige archeologische resten. Ons project kan dan ook aangemerkt worden als een reddingsproject: documenteren nu het nog kan. Overigens komt dit soort problemen niet alleen in Oman voor: onlangs zijn er bij de Nieuwe Kerk in Delft vergelijkbare dingen gebeurd.

De resultaten van 2017: een 'sneak preview'

In de 21 dagen in het veld hebben we onder andere meer dan vijfhonderd grafheuvels gedocumenteerd, drie dorpen en twee veldsystemen. We hebben daarnaast duizenden voorwerpen meegenomen (vooral scherven, maar ook kralen, munten, bewerkt vuursteen, etc.) en zo'n 1800 foto's genomen. Dit zijn de vele puzzelstukjes die we in elkaar moeten passen om een compleet plaatje te krijgen van de geschiedenis van het achterland van Sohar. Na vier campagnes in het gebied begint een aantal patronen vorm te krijgen, maar grote delen van de puzzel ontbreken nog. Sommige stukken bestaan niet meer, anderen moeten nog verzameld worden in toekomstige campagnes. Hier kan ik alleen een aantal hoogtepunten aanstippen van resultaten die we in de afgelopen campagne verkregen hebben.

De Vroege Bronstijd (2600-2000 v. Chr)

Deze periode staat bij archeologen bekend als de 'Umm an Nar'-periode, maar wordt soms ook wel de 'Magan'-periode genoemd. Deze term komt voor in teksten uit Mesopotamië, als een land in het zuiden waar koper vandaan komt. De meeste specialisten plaatsen het land Magan in het huidige Oman en de Emiraten. In de betreffende periode vinden we in Oman grote ronde torenstructuren en mooie graftombes van gehouwen witte steen (onder andere te zien in Bāt). We weten echter nog relatief weinig van hoe en waar mensen in deze tijd woonden en werkten. In de campagne van 2017 hebben we daarom een nederzetting uit deze tijd in kaart gebracht. Het gaat om een relatief kleine dorpje met zo'n 15 gebouwen. Veel van de gebouwen zijn van een forse omvang en lijken eerder ommuringen van erven dan huizen. Wat er in die erven gebeurde weten we niet, maar een plausible mogelijkheid is dat het vee daar gehouden werd. Hoe dan ook, we hebben hier te maken met een relatief kleine gemeenschap, die zeer waarschijnlijk de 100 mensen niet oversteeg. Interessant is ook dat aan één kant van het dorpje een concentratie 'furnace fragments' is aangetroffen. Deze stukjes eenzijdig gebakken klei met ruw oppervlak waren oorspronkelijk onderdeel van de smeltoventjes waarin koper werd gesmolten. De oventjes moesten worden gesloopt om het koper eruit te halen, en een enkele keer koper smelten resulteerde al snel in grote hoeveelheden furnace fragments.

Het is dan ook niet zo dat er in dit dorp grote hoeveelheden koper werden geproduceerd, het gaat om kleinschalige productie. Desalniettemin sluit deze vondst mooi aan bij het idee dat er in Oman koper werd geproduceerd, zoals de Mesopotamische teksten suggereren. Het idee dat ons dorpje onderdeel was van grotere handelsnetwerken wordt ook ondersteund door de vondst van geïmporteerd aardewerk uit India met een karakteristieke zwarte glazuur.

De IJzertijd

Een andere periode die we deze campagne hebben onderzocht, is de zogenaamde IJzertijd-II-periode, te dateren tussen ca. 1000 en 600 v. Chr. In deze periode zien we in de archeologie ineens een opmerkelijke toename van nederzettingen die herkenbaar zijn aan een grote hoeveelheid dikwandig aardewerk. Archeologen hebben vaak betoogd dat deze bevolkingstoename kan worden gerelateerd aan innovatie in irrigatie, in het bijzonder door middel van kanaalsystemen die het water over enige afstand van een bron naar de velden leiden. In ons onderzoeksgebied hebben we in Wadi Fizh een goed bewaard cultureel landschap, dat naast dorpen en een grafveld, ook een aantal veldsystemen omvat. De documentatie van dit IJzertijd landschap is al drie seizoenen een van onze prioriteiten. In 2017 hebben we een prachtig ommuurd dorpje in kaart gebracht, met daarin ongeveer dertig huizen. Direct naast het dorpje ligt een fantastisch geconserveerd IJzertijd veldsysteem, dat we natuurlijk ook in kaart gebracht hebben. Opmerkelijk hierbij is dat er geen spoor is van kanalen om de velden te bevoeien. Dit is iets wat we ook gezien hebben in andere IJzertijd veldsystemen uit ons onderzoeksgebied. We hebben dan ook het idee dat de landbouw uit deze periode op een hele andere manier functioneerde dan we tot nog toe hebben aangenomen. Meer onderzoek zal hier de komende jaren licht op werpen.

De Laat-Islamitische Periode

De periode tussen ca. 1500-1950 AD is meestal geen onderwerp van archeologisch onderzoek. Ons gebied ligt echter bezaaid met prachtige dorpen, irrigatiesystemen en veldsystemen uit deze periode. Aangezien er vrijwel geen historische bronnen zijn over deze tijd, vormt archeologie een belangrijke bron over het leven vóór de modernisatie van Oman (door Omani's ook wel de Renaissance genoemd). Sinds het begin van ons project zijn we bezig een irrigatiesysteem te onderzoeken waarlangs een serie dorpen met geassocieerde veldsystemen en grafvelden ligt. In 2017 hebben we het dorpje Sahlat, gelegen aan het eind van dit systeem, in kaart gebracht. Het is zeer mooi voorbeeld van een Laat-Islamitisch dorpje: gelegen op een steile heuvel, met drie uitkijktorens op de hoeken en een lage ommuring om de top, waarbinnen een goede geconserveerd dorpje ligt dat waarschijnlijk rond 1920 is verlaten. Op de flanken van het dorp liggen de moskee, de cisterne en een dorsvloer, en lager in de vallei liggen de velden. Op verscheidene plekken zijn concentraties van slakken aanwezig, wat erop duidt dat koper werd geproduceerd in deze gemeenschap. Ook is er in de nederzetting veel geïmporteerd aardewerk aangetroffen, afkomstig uit China, India en Europa, wat suggereert dat dit kleine dorpje in contact stond met de grote wereld en dat mondialisering ook toen al een rol speelde. Een leuke vondst in deze context is ook een muntje van de East India Company, te dateren tot 1830.

Dankwoord

Dit onderzoek wordt mogelijk gemaakt door het Ministerie van Erfgoed en Cultuur van het Sultanaat van Oman, de Universiteit Leiden. We zijn ook zeer dankbaar voor de sponsoring van Oman Cables Industry, die onze accommodatiekosten heeft gesponsord.

Dr. Bleda S. Düring is Associate Professor aan de Universiteit Leiden. In de Raskrabbel van juni 2016 schreef hij een eerder artikel over het project. Meer informatie is te vinden op www.wajap.nl en op facebook.com/wadialjizziarchaeologicalproject.

شركة صناعة الكابلات العمانية ش.م.ع.ع.
Oman Cables Industry (SAOG)

Werd er in 2016 al door Bleda Düring een interessante lezing gegeven over het Wadi al Jizzi project, dit jaar verzorgde zijn team ook een excursie op locatie. Op een winderige zaterdag in januari meldde een grote groep volwassenen én kinderen zich bij het tijdelijke hoofdkwartier in Sohar. Teamleden stonden klaar achter tafels met uitgestalde vondsten, en gaven demonstraties van gebruikte technieken. Vooral de met drones gemaakte luchtopnames maakten veel indruk. Na een heuse 'veldlunch' met Arabisch brood, gekookte eieren en vis uit blik bezochten we een paar sites. De eerste was een plateau vol duidelijk herkenbare graven. De tweede en derde site waren lastiger, daar zag je als leek in eerste instantie niet veel meer dan een grote hoeveelheid stenen. Maar toen er wat structuren werden aangewezen en er kaarten worden uitgedeeld, begonnen we het ineens ook te zien, en ging het echt leven. Het beeld dat je hebt bij archeologie is toch dat er gegraven moet worden – maar zo werkt het niet in Oman. Er ligt van alles aan de oppervlakte, en dat wordt zorgvuldig in kaart

De kinderen moesten zelf aan de slag: op zoek naar scherven en daar bordes van zien te maken! Net als in het echt waren ze niet helemaal compleet... Een leuke dag, die je een heel andere kijk op Oman gaf. En weer eens aantoonde dat je na elke bocht nieuwe mooie plekken kunt vinden, die niet in het Off Road boek staan! – Barbara de Goederen

Sint Maarten

Een bijzondere vrouwenmarkt en indrukwekkende ruïnes

Een dagtrip naar Ibra en Al Munisifeh

Door Kariénke Boeijinga

De stad Ibra, 175km van Muscat en met zo'n 35.000 inwoners, lijkt een woestijnplaatsje zoals vele andere. Gedurende 6 dagen van de week is er ook niet heel veel reden om hier te stoppen en passeer je dit stadje op weg naar de woestijn. Maar woensdag is een speciale dag, want dan staat de souk van Ibra volledig in het teken van de vrouw! Alle verkopers en kopers zijn vrouwen en de souk ontpopt zich tot een van de meest kleurrijke van Oman!

De vrouw in Oman

Het belang van de vrouw in Arabische landen moet niet onderschat worden. Zij is de spil van het huishouden, het kloppend hart van het gezin. Toch is het vrij ongebruikelijk dat vrouwen op een markt staan als verkoopster. Ik ben erg nieuwsgierig naar deze 'vrouwenmarkt' en besluit samen met vriendin Caroline een kijkje te gaan nemen. Om 05:00 uur gaat de wekker en om 05:45 uur zitten we in de auto. Met een 4-dubbele espresso in de hand zijn we voor dag en dauw op weg naar Ibra.

We leren dat deze vrouwenmarkt al bijna 30 jaar bestaat. Het idee voor een vrouwensouk ontstond in 1987, toen zwangere vrouwen uit Ibra en omgeving elke woensdag in het ziekenhuis terecht konden op het spreekuur. Dit trok vrouwelijke verkopers aan die kansen zagen om in het ziekenhuis hun waren aan deze vrouwen te verkopen. De gemeente van Ibra besloot toen om naast het ziekenhuis een stukje grond ter beschikking te stellen, waar de verkoopsters gratis hun kraampjes mochten opzetten en zo hun waren konden verhandelen.

Tegen 08:00 uur arriveren we in Ibra en de souk is zo gevonden. De markt is al in volle gang. Het vrouwengedeelte van de souk is een overdekte ruimte. De algemene souk, waar je zowel mannen als vrouwen ziet, is buiten. Er is een enkele toerist te zien.

Een kleurrijk geheel

Bij het ochtendgloren verschijnen de eerste vrouwen met hun spullen op het marktterrein. De meesten worden afgezet door hun mannen, broers of zonen die in een Toyota pick-up rijden. Er wordt een verscheidenheid aan producten uitgestald op wadimatten. Gehuld in kleurrijke traditionele Omaanse kleding, snuffelen vrouwen door rollen

glanzende zijde, parfums, stoffen met prachtige patronen, naaigerei, wierook, kruiden, sjaals, henna, make-up, gedroogde bezems en babykleding. De voornaamste koopwaar op de markt is gericht op vrouwen. Wij kopen een klein zilveren doosje waar handgemaakte Omaanse kohl in bewaard wordt.

Achter de souk is een ontmoetingsplek waar prachtige met de hand geborduurde manchetten verkocht worden. Deze manchetten worden aan het uiteinde van harembroeken genaaid.

Er heerst een ongedwongen en ontspannen sfeer op de souk. Vrouwen begroeten elkaar, kletsen honderduit en er is geen druk om iets te kopen. Het valt ons op dat naast de zwarte abaya's de vrouwen juist voornamelijk de traditionele kleurrijke klederdracht met gezichtsmaskers dragen. Jammer genoeg spreken de meesten niet goed genoeg Engels om een gesprekje te beginnen.

De vrouwen verkochten aanvankelijk eigengemaakte producten, maar met de ontwikkeling van Oman zie je dat tegenwoordig steeds meer producten ook uit Dubai, India en Azië komen.

Al Munisifeh

De vrouwenmarkt is niet zo groot, en daarom misschien niet de moeite waard om alleen hiervoor 4 uur in de auto te zitten. Wij hadden in ieder geval wel zin in nog wat cultuur, en raakten per toeval verzeild in het 300 jaar oude kleinstadje Al Munisifeh.

Vlakbij Ibra liggen de prachtige ruïnes van dit oude ommuurde dorp. Meer dan 300 jaar lang woonden hier de Al Marmari en Al Barwani families. Tegenwoordig zijn velen naar de meer ontwikkelde plaats Ibra verhuisd, en Al Munisifeh is langzaam in verval geraakt. Volgens de 'Rough Guide' van Oman danken Ibra en de omliggende dorpjes hun welvaart en groei aan de gunstige ligging op de belangrijke handelsroute tussen Muscat, Sur en Zanzibar. Bovendien was het een belangrijke ontmoetingsplaats aan de voet van de woestijn. Als je Al Munisifeh bezoekt, word je beloond met een kijkje in de geschiedenis van deze ooit bloeiende gemeenschap. De traditionele architectuur, prachtige details, mooi bewerkte houten deuren en kozijnen, en vele bogen zijn bewijs van de vroegere rijkdom van de regio.

Statige herenhuizen met veel detail

Al Munisifeh wordt omringd door een stadsmuur met twee poorten die nog bijna volledig intact zijn. Tussen de poorten ligt een nieuw aangelegde hoofdweg. Binnen de stadsmuur vind je twee moskeeën, en meerdere herenhuizen die meestal drie verdiepingen hoog zijn. We verbazen ons over de indrukwekkende traditionele architectuur en blijven foto's maken. De kleistenen huizen zijn rijkelijk

versierd met prachtig bewerkte deuren en kozijnen. De stevige muren en vele bogen doen bijna Romaans aan. In sommige herenhuizen kan je via een trap naar de eerste verdieping, van waar je een prachtig uitzicht over de omliggende plantages en bergen hebt.

Het dorp doet verlaten aan, maar toch woont er nog steeds een aantal families in Al Munisifeh. Nieuwe moderne huizen worden tussen de afgebrokkelde ruïnes uit het verleden gebouwd. Dit maakt het tot een interessant geheel van oud en nieuw.

Een gecombineerd bezoek aan de vrouwenmarkt van Ibra en de ruïnes van Al Munisifeh maakt een leuke dagtrip waarin cultuur, geschiedenis en het lokale leven van Oman worden gecombineerd.

Praktische informatie:

Reistijd Muscat-Ibra: ongeveer 2 uur (175km)
Openingstijden souk: 06:00-12:00
Vlakbij de souk wordt de afslag naar Al Munisifeh duidelijk aangegeven.

Wees voorzichtig, de stevigheid van de ruïnes is niet gegarandeerd.

Plan ongeveer 1 uur om de vele gebouwen te bewonderen.

Er zijn toiletten aanwezig in het dorp.

Zelf een vrouwenmarkt bezoeken? Op internet worden er vier genoemd:

- Op dinsdag in Samad Al Shan
- Op woensdag in Ibra
- Op donderdag in Sinaw
- Op vrijdag in Maduby

Mijn baan in Oman

Interview met Reggy Vermeulen, CEO Port of Duqm

We hebben vast allemaal weleens een bord langs de weg zien staan dat wijst naar Duqm Special Economic Zone, 780 km verderop. Het gebied is nog volop in ontwikkeling, met als een van de belangrijkste onderdelen de haven. CEO van het bedrijf Port of Duqm is de Belg Reggy Vermeulen. Wij willen hem natuurlijk graag aan het woord laten voor onze rubriek 'Mijn baan in Oman'. Dat hij Nederlands spreekt, blijkt echter minder vanzelfsprekend dan gedacht.

Vermeulen kan met recht een kosmopoliet worden genoemd. Antwerpse vader, Franse moeder, en van jongs af aan als expat over de wereld gezworven. Zijn beste talen zijn dan ook Engels en Frans. Maar nu hij in Muscat woont en werkt, en veel Nederlandstalige collega's heeft, spreekt hij zijn vaders taal meer dan ooit. "Tot groot genoegen van mijn vader! Tsjja, dat ik daarvoor nou helemaal naar Oman moest komen!" Wat ons natuurlijk brengt op de vraag hoe hij hier terecht is gekomen.

Internationale loopbaan

"Mijn vak is commercial engineering and administration. Ik ben mijn carrière begonnen bij Deloitte. Het hoofdkantoor zat in Brussel, maar ik had veel missies in Azië en Noord-Amerika. Daarna werkte ik bij het Antwerpse bedrijf Rent-a-Port, gespecialiseerd in maritieme infrastructuur. Eerst een jaar in Lagos (Nigeria), en daarna drie jaar in Hai Phong (Vietnam); we hebben daar een kleine haven ontwikkeld. En vanaf april 2012 in Oman." Toen de vraag kwam of hij commercieel directeur bij Port of Duqm wilde worden, zei hij meteen ja – om vervolgens thuis nog even op te zoeken waar Oman nou eigenlijk precies lag. Inmiddels zijn we vijf jaar verder, heeft hij twee kinderen en is hij CEO bij het bedrijf. Het gezin woont in Muscat; zou het niet meer voor de hand liggen om in Duqm te wonen? "Ik breng wel een aanzienlijk deel van mijn werktijd daar

ter plaatse door, maar het meeste werk gebeurt toch hier in Muscat. We moeten natuurlijk veel overleggen met stakeholders, zoals ministeries, de luchthavenautoriteit en andere instanties, en die zitten allemaal hier. De meeste mensen en functies zitten tenslotte in de hoofdstad. En voor het gezin zijn er natuurlijk toch ook meer voorzieningen in Muscat."

Locatie Duqm

We draaien de vraag om: waarom wordt er eigenlijk een haven gebouwd op zo'n grote afstand van het economische centrum van het land? "Bekeken vanuit de mensen is het natuurlijk 'the middle of nowhere'. Toen het project begon woonden er 70 mensen. Maar Duqm ligt zeer centraal tussen alle olievelden, op dit moment natuurlijk de basis van de Omaanse economie. Bovendien heeft Oman ook een groot potentieel aan mineralen, metalen en gesteente, bijvoorbeeld hoge kwaliteit kalksteen, en de vindplaatsen daarvan liggen ook meer in het zuiden. Dat potentieel wordt nu nog niet zo benut, maar is een grote bron voor toekomstige inkomsten - wat dat betreft heeft de lage olieprijs eigenlijk alleen maar gezorgd voor een nog grotere urgentie voor het uitbouwen van de faciliteiten. En de ligging is ook gunstig voor de omringende landen. Saoedi-Arabië bijvoorbeeld heeft nieuwe olievelden in het zuidoosten, dicht bij Duqm. Duqm, of eigenlijk Oman in het algemeen, ligt heel strategisch in de wereld. Veel productie komt uit Azië en gaat naar Europa. Maar de vraag daar neemt af, en zoekend naar nieuwe afzetmarkten kom je uit in India, Afrika, de GCC-landen... Oman ligt dan precies in het midden. En het heeft natuurlijk een heel goede relatie met veel landen."

Unieke kans

Duqm Freezone is eigenlijk een landje binnen een land, van zo'n 2000 m². Binnen die zone wordt een stad gebouwd die moet kunnen groeien van de huidige 40.000 inwoners naar 250.000 of meer. Er komt industrie, raffinage en toerisme. Er is al een start- en landingsbaan, de langste van Oman.

"Het unieke aan deze klus is dat je de opdracht krijgt om vanuit helemaal niets iets op te bouwen wat zo perfect mogelijk moet zijn. Wanneer krijg je ooit zo'n kans? Meestal kom je terecht in een bestaande situatie, de koers ligt vast, en je kunt alleen een beetje bijsturen. Ik kan een draai van 180 graden maken als het moet. Het is geweldig om CEO te zijn van een haven in deze fase. Wie hierna komt, moet leven met de beslissingen die wij nemen. Natuurlijk, het is hard werken, het is niet perfect, de bureaucratie is soms taai. Maar dat gevoel valt in het niet bij de enorme mogelijkheden. Hier kan alles! Als een klant een stuk land zoekt, hoef je niet op zoek naar een gaatje in de bestaande situatie. Wil je 1000 bij 300 meter? Pak maar! Wil je een rondje? Pak maar! Je kunt bieden wat het meest efficiënt is voor een bedrijf. Het leuke is ook, dat elke keer als iets klaar is, wij het meteen gebruiken. De luchthaven was eerst alleen een landingsbaan met een portacabin. Ook de haven is begonnen als een portacabin op het strand – maar het werkte wel!"

Opdracht

Over welk onderdeel van het grote project 'Duqm' het ook gaat, haven of niet, Reggy spreekt steeds over 'wij'. Het doet een beetje denken aan een burgemeester die trots is

op zijn stad. "Nee hoor, ha ha, ik ben alleen maar de havenman! Als er al zoiets is als een burgemeester, dan is het H.E. Yahya bin Said bin Abdullah Al-Jabri, maar dan wel een hele machtige. Hij staat boven het hele project als 'dedicated' bewindsman; hij heeft de rang van minister, en het mandaat om zelfs de Omaanse wet binnen Duqm aan te passen. Maar ik gebruik 'wij' omdat de verschillende instanties die in dit project samenwerken, echt als één ploeg opereren. Dat is ook de kracht van het project. Ons idee is dat alles naadloos op elkaar aan moet sluiten. Wil je als bedrijf iets in Duqm, bijvoorbeeld van schip naar vliegtuig en andersom, dan krijg je het complete pakket, met bij wijze van spreken één factuur. Want zeg nou zelf, met een haven alleen kom je er niet." Het sterk maken van de relatie tussen de haven en de omgeving is een van de opdrachten die Vermeulen kreeg toen hij CEO werd. Een andere is het laten groeien van het huidige bedrijf van 180 man, tot een volledig operationele haven met 1000 werknemers in 2020. Dat is een snelle groei, dus de kunst is dat gecontroleerd te laten gebeuren. En tenslotte moet hij de naamsbekendheid van Duqm vergoten. "Ik kende zelf Oman niet eens toen ik hier kwam, en nu moet ik zorgen dat iedereen Duqm gaat kennen." Met al die borden moet dat in Oman in ieder geval wel lukken, toch? Vermeulen lacht. "Ja, die vallen wel op, hè? Ze zijn op ons eigen initiatief neergezet, want zoveel op zo'n afstand, dat is niet de standaard!"

Intocht Sinterklaas 2016

Foto's door Hil Waal

Uit de oude doos

foto's en herinneringen van Jaap Croese

Ooit in Oman terecht gekomen als Shell expat, woont Jaap Croese er inmiddels al 27 jaar. Graag deelt hij zijn oude foto's en belevenissen in het Oman van toen en nu.

Schrijven voor Raskrabbel

"Al bladerend door al mijn oude - vanaf 1989 - bewaarde Raskrabbels, valt het me op dat het blad er altijd geweldig verzorgd uitgezien heeft. In de begin jaren negentig was het, afgezien van een paar kleurenadvertenties van onder andere de blauwe KLM-zwaan, nog wel hoofdzakelijk met zwart-wit foto's, maar al snel kwam er meer kleur. In die jaren was de Raskrabbel een soort 'The Week' voor de Nederlanders, maar dan op kwartaalbasis. The

Week, Y Magazine, HI, Black & White, al dat soort gratis blaadjes die je tegenwoordig elke week ziet verschijnen, waren er toen nog niet. We hadden wel een ander leuk tijdschrift van Apex, dat heette 'Oman Today' en was een maandelijkse uitgave. In iedere editie beschreven ze een off road trip in Oman en ze hadden altijd goede recensies van restaurants en andere uitgaansmogelijkheden. En dan was er voor de Nederlanders gelukkig altijd de Raskrabbel, als constante factor. Ik heb er veel mooie verhalen in gelezen, maar ik heb er ook zelf voor geschreven! Onder andere over forten, wadi's, bergtrips, schildpadden bij Ras al Jinz, Barr al Hikman, Salalah en over Huqf met de Oryx en Ibex."

Expeditie Jebel Akhdar

"Waar je nu over een gladde asfaltweg naar Jebel Akhdar rijdt, moest je het 20 jaar geleden doen met een enorm slechte 'gravel road' waar je ook nog eens een permit voor nodig had. Die kon je krijgen met een door PDO opgestelde en getekende brief gericht aan het Ministerie van Defensie, dat toen nog in Bait Al Falaj zat, net achter het gelijknamige fort en museum in Ruwi. In deze brief werd netjes gevraagd om toestemming voor een bezoek aan Jebel Akhdar. Eén bijzondere trip naar de bergen staat nog altijd in mijn gedachten gebeiteld. Ik ging met een vriend een wandeltocht maken vanaf wadi Muadin, aan de voet van de Jebel Akhdar, naar de top. We kampeerden die avond daarvoor

in wadi Muadin, waar we ook de auto hadden geparkeerd. De volgende ochtend stonden we heel vroeg op om de klim naar Sayq te beginnen. Natuurlijk hadden we geen road permit, want we gingen immers niet met de auto! Onderweg kwamen we een paar kleine nederzettingen tegen met wat 'bergbedoeïenen' van wie we nog koffie kregen. Toen we al zwetend met onze volle rugzak op het Sayq-plateau aankwamen werden we opeens gespot en tegengehouden door een militaire jeep. Een oude conservatieve Engelse officier stapte uit, kwam naar ons toe en begon een tirade dat we hier helemaal niet mochten zijn. We zeiden dat we nergens borden hadden gezien met verboden toegang. Toen dat niet genoeg was, zeiden we maar dat we voor PDO werkten... Dat werkte in die tijd meestal wel, en dat was gelukkig ook nu het geval. Eenmaal op het plateau werden we door een groep locals uitgenodigd voor koffie met dadels. Zij vonden het geweldig dat we daar lopend vanuit het dal aangekomen waren.

Een paar jaar later heb ik die Engelse officier nog eens ontmoet op een trip die hij begeleidde van de Historical Association waarvan ik lid van was. Hij herkende mij direct en herinnerde zich die confrontatie nog goed, zoveel vreemde wandelaars kwam hij niet tegen! Gelukkig konden we er toen allebei om lachen."

Ministerie van Schildpadden

"Begin jaren negentig maakten we graag een weekendtrip naar de schildpadden van Ras al Jinz. Ook hiervoor moest je in die tijd een permit hebben van het Ministry of Heritage and Environment. Wij noemden het daarom altijd 'The Ministry of Turtles'. Nu race je over de snelweg in een paar uur naar de schildpadden, maar toen namen we vanaf Quriyat de kustweg. Dat was nog allemaal off road, en dan via Sur en Ras al Hadd naar Ras al Jinz. Een geweldige

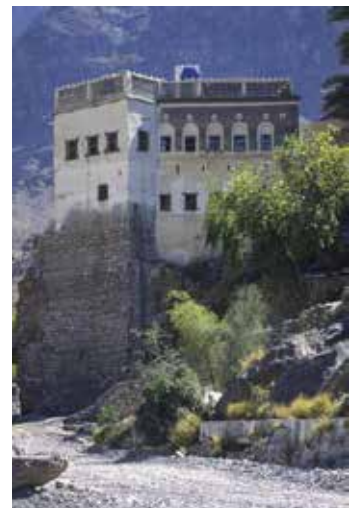
ook bij de Sinkhole. Dat was altijd even zoeken, want er stonden toen nog geen borden naar het park. Geen hekken, geen trappen, slechts een klein geitenpaadje naar beneden. Soms kwam je wat lokale jongens tegen die graag hun springkunsten lieten zien. Onderweg werd er ook altijd gestopt bij Qalhat om het mausoleum van Bibi Maryam te bewonderen. Verderop kreeg je een mooi uitzicht op de kuststrook, waar nu de LNG-plant staat.

En we zagen meer schildpadden dan mensen. Nu sta je met 50 man rondom een schildpad die een kuil graaft om haar eieren te leggen. De camping van toen is vervangen door het Ras Al Jinz Turtle Reserve Hotel. Prima natuurlijk, maar voor de kampeerders wel jammer dat er geen plek meer is."

Oud wordt nieuw

"Het was trouwens zo dat je tot begin jaren '90 eigenlijk alleen maar 4WD's kon huren via PDO, er waren nog geen verhuurbedrijven waar dat kon. Elke waditocht was weer een avontuur op zichzelf. Er waren geen geasfalteerde wadi's. Afgelopen januari was ik naar wadi Bani Kharous. Ik wilde mijn zus het oude aquaduct laten zien en het mooie, een beetje Jemenitische stijl huis op een rots aan het eind van de wadi. Vanaf het dorp Al Awaibi begon je vroeger de off road trip. Je zag geen auto's, die stonden geparkeerd bij het Awaibi fort. Nu is het allemaal asfalt, van begin tot eind. Als je ziet hoe snel die dorpen groeien met nieuwbouwhuizen en auto's... Het hoort bij de vooruitgang en ontsluiting van het gebied, maar het is jammer voor ons 'explorers' en liefhebbers van het oude culturele erfgoed. Gelukkig staat het aquaduct nog ongeroerd op z'n plek. Je kunt het niet zien vanaf de hoofdweg, dat is misschien de reden dat het nog zo intact is. Verder is er een aantal interessante ruïnes verdwenen, helaas. Zelfs een van de oudste lemen moskeetjes van Oman die in het dorpje Al Hajar in wadi Kharous stond (uit de negende eeuw AD) kon ik niet meer terugvinden.

Een keer na net de week ervoor benoerlijk geregend. De weg vanaf Sur was zo nat en modderig dat de complete auto donkerbruin was bij aankomst op de camping in Raz al Jinz. Het leek sprekend op een militair voertuig! Helaas heb ik de foto daarvan nog niet kunnen vinden... De camping bij Raz al Jinz was slechts een simpele camping met toiletgelegenheid. Het had wel een leuk sfeertje met regelmatig bezoek van nieuwsgierige vissers en kuddes kamelen die 's avonds langskwamen.

Het Jemen-achtige huis is de laatste paar jaar wel opgeknapt, nadat het gedeeltelijk was ingestort na een periode van slecht weer. Tegenover, boven de wadi, verrezen er ook altijd een paar mooie oude huizen, maar deze zijn nu helaas bijna allemaal ingestort en het lijkt erop dat ze vervangen gaan worden door nieuwbouw.”

Tracks & races

“Met een trip richting wadi Shab, waar je toen nog zelf het bootje met een touw moest voorttrekken om aan de overkant te komen, kon je ook allerlei sidetrips maken. Eentje daarvan was de route naar Umq. Begin jaren negentig was daar nog geen track naartoe, maar in het midden van de jaren negentig begon Oman steeds meer bergdorpen bereikbaar te maken per 4WD, waaronder dus de track naar Umq. Vaak was die route toch nog te slecht en moest je proberen om te keren. Via Fins vervolgden we de route naar Tiwi. Het was een schitterende route met geweldige kleurvariaties.

Ik heb ook een aantal jaren gekend dat ik gek was van kamelen- en paardenraces. Ik maakte toen foto's voor de Diwan en andere instanties. Ik ging het hele land door om maar niets van die races te missen. Maar nu ze van die robots gebruiken bij de Diwan kamelenraces, hou ik het voor gezien. Heel soms, als ik nog weleens van mijn Omaanse vrienden hoor dat er een originele privé-race ergens in het binnenland wordt gehouden, ga ik er nog weleens heen en geniet weer even als voorheen.

Filmavondjes

“Wat ik ook nooit vergeet waren de ‘Tupperware’-party’s, maar dan met dvd’s! In die dagen ging je naar Ruwi om te winkelen, shopping malls waren er toen nog niet, en dan kwam je altijd lokale jongens tegen die dvd’s verkochten met de ‘latest movies’... Niet echt legaal natuurlijk, maar dat soort regels bestonden hier toen nog niet! Je liep dan met ze mee naar een winkeltje in een van de zijstraatjes van de Ruwi Highstreet, en in een achterkamertje hadden ze dan honderden dvd’s, uit Maleisië of Thailand, met de nieuwste films voor 1 rial. Daar waren we blij mee, want met het trage internet was het niet mogelijk om films te downloaden. Na een beetje een vertrouwensrelatie opgebouwd te hebben met die jongens, organiseerden we regelmatig gezellige avondjes thuis met een groep vrienden, biertje en wijntje erbij en dan kwamen die jongens met mappen vol met dvd’s. We hadden de grootste lol!

Blij met HC

“Het Holland Comité heeft altijd veel gedaan voor de Nederlanders in Oman. Ieder jaar natuurlijk de intocht van Sinterklaas, het Kinderfeest, het Oranjebal (dat heet nu Dutch Night), een Island Swim en natuurlijk de ‘culturele maand’.

In 1992 had je al de culturele dagen met bijvoorbeeld cabaretgroep Purper. Erg leuke herinneringen heb ik aan het bezoek van Jenny Arean aan Muscat in 2000. Ik zat toen net in de redactie van de Raskrabbel. Haar optreden was geweldig en het was voor mij een hele eer om haar te mogen interviewen voor de Raskrabbel.”

Padvinders in Oman

'Dyb dyb' zouden ze zeggen in Engeland, als ze de kleurige sjaals over straat zien lopen. Dyb voor 'do your best', het originele motto. De Scouts, of padvinders in het Nederlands, is een oude club, gesticht in 1908 door Colin Baden Powell om jonge jongens wat praktische vaardigheden bij te brengen op het gebied van, nou ja, padvinden dus. Hij had een boek geschreven om militairen te helpen in de oorlog in Zuid-Afrika. Hierin werden methodes omschreven voor kaartgebruik, overleven in het wild, routeplanning, maar ook gewoon leuke spelletjes daaromtrent. Honderden jongens in Engeland vonden dit boek prachtig, stichtten kleine clubjes, en gingen op pad om al die vaardigheden te oefenen. Baden Powell overwoog toen om de Scouts op te richten, en wilde dat eerst proberen met een groepskamp op een afgelegen eiland. Dit kamp wordt gezien als het begin van de padvinderij. Vanaf 1976 worden gelukkig ook meisjes toegelaten tot de Scouts. De padvinderij is wereldwijd een grote organisatie, met ongeveer 250 miljoen leden.

Oman

Ook Oman heeft een grote traditie op het gebied van scouting. Bijna elke Omaanse jongeman is er lid van (geweest), de Omani 'Kechasa'. Ze hebben veel faciliteiten en veel meer discipline dan wij gewend zijn in de padvinderij. Het wordt een beetje gezien als een alternatief voor het leger. De Scouts-organisatie heeft op zich niets te maken met het leger, ook al heeft men uniformen, vlaggen en wat tradities die vergelijkbaar zijn met die van het leger. Tegenwoordig gaat het er vooral om om jongeren allerlei vaardigheden bij te brengen, alsmede wat wijsheid, zelfstandig denken, leiderschap en zelfvertrouwen. En dat allemaal op een speelse manier.

BSO (British Scouting Overseas) heeft een groep in Seeb en een groep bij ABA/BSM. De laatste heeft ongeveer 170 scouts verdeeld over Beavers (6-8 jaar), Cubs (8-10 jaar), Scouts (10-14 jaar) en Explorers (14-18 jaar), met zowel jongens als meisjes, uit alle landen van de wereld. Je hebt ook de 'Guides', oftewel Girl Scouts, maar als meisjes wat avontuurlijker zijn aangelegd zijn ze normaliter beter af bij de Scouts. Er wordt hoofdzakelijk Engels gesproken. Er zijn ook wat Omaanse kinderen lid, als ze Engels boven Arabisch prefereren.

Kamp

Ik heb onlangs een groot watersportkamp georganiseerd, bij de Omaanse scoutfaciliteit in Seeb. De activiteiten varieerden van mountainbiken naar de vismarkt, vis kopen en fileren, tot een boot bouwen van karton, vissen, geocaching, eten kopen en koken, en kampvuurpopcorn maken. De volgende dag (met Omansail) waterskiën, dragon boaten, zeilen en kajakken. Iedereen vond het geweldig maar - dat kun je je wel voorstellen - was bekaaf. De leiders ook, zeker omdat de 10 ton vrachtwagen wel vijf keer moest worden uitgegraven uit het zand van het strand van Seeb.

Meestal is er ook een kamp midden in de zomer, maar dan op Jebel Akhdar of Jebel Shams. Daar wordt dan meer de nadruk gelegd op kaartlezen, eerste hulp, wandelen, pionering (dingen bouwen met alleen hout en touw) en communicatie via radio of semafoor (met seinvlaggen). Ook doen we weleens stoute dingen zoals carbidschieten, onder het mom van een chemisch experiment... Niet verder vertellen hoor!

Leiding

De leiders bij de Scouts krijgen een lange training die je voorbereidt op het werken met kinderen, maar ook eerste hulp bij ongevallen, spellen en activiteiten leiden, geschiedenis van de Scouts, etc. Ze moeten ook een politieverklaring voorleggen om met kinderen te mogen werken. Mijn vrouw Joanna was eerst de scout troop leader en is nu training officer. Ik heb haar rol als troop scout leader overgenomen sinds de zomer, ook omdat ik onlangs mijn 'wood badge', de algehele leiderstraining, afgetekend heb gekregen. Je kunt je dus wel voorstellen waar onze conversaties bij het avondeten over gaan!

Awards

Het programma van de Scouts herhaalt zich elke paar jaar, zodat elk kind in staat wordt gesteld om de Gold Award te behalen. Als een kind alle bijeenkomsten bijwoont waar badges en challenge awards worden behandeld, kunnen ze de Bronze Award halen bij de Beavers, dan de Silver Award bij de Cubs en als laatste dus de Gold Award bij de Scouts. Als ze een sessie missen, kan dat met bewijs worden ingehaald in hun eigen tijd. Het programma gaat nog verder, maar dat wordt niet aangeboden in Oman. Er is ook een directe link met de International Award, ook wel bekend als de Duke of Edinburgh's Award. Dat is een NGO die als doel heeft om jongeren bij te staan bij vrijwilligerswerk in andere landen, op een manier vergelijkbaar met de padvinderij.

(Wie kinderen heeft op BSM senior school kent het programma wel, daar wordt het door de school aangeboden vanaf 14 jaar). De mouwen van de uniformen zitten al gauw onder de badges, en het kan een hele sport worden om alle badges te verkrijgen. Een sport in levenslessen! Badges zijn waarderingen voor het leren van vaardigheden, en awards zijn dat voor kennis over wereldfenomenen en -problemen. Wist je dat je ook badges kan krijgen voor IT, public relations en techniek? Ik zou zeggen, neem eens een kijkje op onze Facebookpagina: <https://www.facebook.com/Muscat1stOmanScoutGroup/> of schrijf je gewoon in via onze website: <http://www.omanbso.org>. Er is wel een wachtlijst, en de groep heeft altijd helpers nodig, want in onze expatsituatie is er altijd veel verloop. Maar als de ouders meehelpen als assistant leader of occasional helper, kom je bovenaan te staan! *Dyb dyb!*

1ST OMAN SCOUTS NEEDS YOU !!!

Can you (or anyone you know) inspire?
Are you bursting with energy and ideas? Are you most at home in a room full of people, helping bring out the best in them? Good. Then you'll do nicely as a leader, volunteer or helper for our Scout Group. We promise to support you every step of the way, training is provided and no you don't need to have been a Cub or a Scout.

For all Sections

BEAVERS+ CUBS+ SCOUTS+ EXPLORERS+

we need **Leaders, Regular Volunteer and Part Time Helper** roles filled by you to help us satisfy the growing interest in the scouting way of life within the expat community here in Oman.

How many? As many as we can get

For the Group we also need volunteers for: Quartermaster, Purchasing, Registrar and Activity/Event Sub-committees

YOU CAN make a difference.

Contact scoutsregistrar@gmail.com to volunteer, you won't regret it. The only reward we can offer...

scouts *be prepared*

i.VOLUNTEER WILL YOU?

Koffietijd

Nienke Huijzers en Caroline Prenger blikken terug op Women Only Weekend..

Zondagochtend 12 februari 2017, half 11, op een bank in Muscat...

Car: "Nien, koffie?"

Nien: " Ja... lekker! Ik kan wel wat koffie gebruiken na zo'n weekend."

"Heb jij je tas al uitgepakt?"

"Nee, die staat nog achterin Hetty d'r Jeep, denk ik..."

"Ik vond nog een Tupperware doos met borrelhappen onderin m'n koelbox, zijn we kennelijk vergeten uit te delen."

"Zonde, want aan eten was er echt tekort... WHAHAHAHAHA!!! Ik krijg dat lied niet uit m'n hoofd! Het was echt een superleuk thema, maar het blijft wel hangen."

"Ik weet wat je bedoelt ('Koffietijd, een beetje gezelschap...'). En ik heb iedere keer als ik de Moskee hoor de neiging om m'n naam te roepen."

"Wel leuk dat we dit jaar met zoveel waren, en dat er zoveel vrouwen hiervoor teruggekomen zijn!"

"Ja, maar het is toch ook superleuk?"

Lekker twee dagen, zonder gejeengel van de achterbank, off road rijden met een groep vrouwen?! Beetje speurtochten door de bergen en de wadi's. Chronisch foto's maken van onszelf..."

"Ja, heeeeeeel veel foto's – zucht... Maar ik vond die stukken fotosafari door de dorpjes wel erg leuk, al miste ik elk punt dat we moesten hebben."

"Whahaha, maar daarom reden we ook in teams, ieder z'n eigen talent! En jij was dan weer beter in de coördinaten. Dat vond ik goed gedaan, de afwisseling van stukken van coördinaten zoeken, puzzels en fotosafari's. "

"Wel handig dat de kampeerplek de eerste avond zo dichtbij was, kon er her en der wat vergeten spul gebracht worden. Zo zie je maar dat we toch niet helemaal een weekend zonder mannen kunnen, whahaha!"

"Nou, mijn autopech is anders wel mooi door twee vrouwen opgelost! (OK, met een klein mannelijk hulplijntje). En zonder vrouwelijk charmes was die klapband ook niet door die Omani's erop gezet. Dus..."

"Goed punt."

"Wat vond jij nou het leukste stuk uit de route?"

"Eigenlijk de afwisseling; de eerste dag wadi's en dorpjes, de tweede dag bergen en dorpjes. Oh, en die blauwe wc."

"Welke wc?"

"Dat zei ik nog door de walkie talkie, maar toen hadden jullie me al uitgezet denk ik."

"Oh, toen. Maar die hele etherdiscipline van jou werkt toch niet met acht vrouwen."

"Nou, ook zonder walkie talkies praat iedereen door elkaar, hoor."

"Maar ik heb wel hard gelachen om alle spelopdrachten tussendoor. En hoe fanatiek er gespeeld kan worden om niets."

"Ja, er heeft weer heel veel voorbereiding in gezeten van de Orga dit jaar. Het thema kwam overal weer terug, erg leuk!"

"Volgend jaar weer!! En dan wij..."

"Pffff, dat is het nadeel van winnen... Hoe gaan we dat volgend jaar evenaren Car?"

"Ja, eh... eerst maar koffie?"

"Lekker. Even plassen."

DOLF JANSEN

Dinsdag 25 april 2017
Aanvang: 19:30 | deuren 19:15
Cinemahall RAHRC - PDO club
Kaartjes: 15 OMR leden, 17 OMR niet-leden
Kaartverkoop vanaf 3 april

HollandComite@gmail.com
www.nederlandersinoman.com

MATHNASIUM
The Math Learning Center
We Make Math Make Sense.

**THE MATH LEARNING
CENTER IS GAINING
MOMENTUM IN MUSCAT**

IMPROVE YOUR CHILD'S MATH SKILLS

- An American program refined over 30 years
- Customized curriculum per child
- One to one teaching
- Come at your suitable time
- Go on your own pace
- More than 10,000 worksheets
- More than 750 centers around the world
- Proven results

All parents want their children to reach their true limits. At Mathnasium we help your children reach their true potential in math. And we build their confidence in the process. Invest in your child's future, contact Mathnasium Today!

MUSCAT, Aziba North
Street No. 246, 18th November
Street, Building 1109

Tel: 97966665 - 97977778
Email: info@mathnasiumoman.com

<http://mathnasiumoman.com>

Nieuws van de Nederlandse Ambassade in Oman

Khutwa Initiative

The Kingdom of the Netherlands is a longstanding friend and partner of the Sultanate of Oman. Its policy is to contribute to the Sultanate's programme of private sector development, Omanization and economic diversification. Over the past few months, the Embassy of the Netherlands, in cooperation with the Business Women Committee of the Oman Chamber of Commerce & Industry, has consulted extensively with women, Dutch, Omani and international companies, with the Oman Women's Association and relevant ministries to identify women's needs and possible responses to the challenge of women entering the private sector.

Khutwa – Step in English – is the proposed response to this challenge – an initiative to establish an informal network of women who can act as 'role models' as well as provide advice and practical support to other women in order that they can, should they wish, work in the private sector.

In the morning of 30 November 2016 a workshop took place at the Al Bustan Palace Hotel which brought together primarily Omani women to identify solutions to some of the

challenges of attracting, developing and retaining women in the private sector and to the particular challenges faced by female entrepreneurs.

Following the workshop, the launch of a social media hub was live-streamed at a roundtable discussion where senior professional women shared their inspirational stories of success and made further recommendations to support women who wish to work. The event ended with the Ambassador announcing a Khutwa Kick-off challenge which entails a chance to win a five-day all expenses paid trip to the Netherlands in March 2017 to get exposure that will enhance a groups' personal and professional career development. The selection of the winners is currently underway. Khutwa is also in the process of setting up three taskforces with particular focus on female entrepreneurship, women in education and personal and professional development. Together with the Khutwa Steering Committee and secretariat they will develop a programme of activities over the coming months, beginning with a personal and professional development workshop for the female employees of Sohar Port and Freezone and selected others, kindly hosted by Sohar Port and Freezone. A number of other private sector companies and individuals have already pledged their support.

If you too would like to discuss how to get involved then please get in touch with us at the Embassy via mus@minbuza.nl with subject titled Khutwa initiative.

You may also follow the Khutwa initiative social media pages below to stay updated.

[@khutwa_om](https://twitter.com/khutwa_om) [@khutwa.om](https://www.instagram.com/khutwa.om) [@khutwa.om](https://www.facebook.com/khutwa.om)

Save time
check in
online at
klm.com

With klm.com you can
reserve your favourite seat
without leaving
your favourite seat.

Journeys of Inspiration

Kinderfeest 2017

Boekrecensie

Door Gerda van Loon

Ben Coates, "Why the Dutch are different: a journey into the hidden heart of the Netherlands"

De Britse auteur Ben Coates reist in dit boek door zijn nieuwe vaderland Nederland. Op een afwisselende, geanimeerde en opgewekte toon beschrijft hij zijn persoonlijke zoektocht naar de geschiedenis en de aard van de Nederlander. Holland, nu eens niet op zijn smalst maar op zijn breedst.

Na een korte inleiding waarin duidelijk wordt hoe de auteur in Nederland verzeild raakte, neemt hij de lezer letterlijk mee op reis door de lage landen. Via de trein, watertaxi en huurauto verkent hij zo zeven thema's die aan de basis liggen van de Nederlandse volksaard.

Bijna vanzelfsprekend begin het boek met het ontstaan van Nederland: "God created the world but the Dutch created the Netherlands". Door hun relatie met het water te beschrijven, verkrijgt je meer inzicht in de Nederlanders, zo is Coates' reddenatie. Waarna de auteur per boot afreist naar de molens van Kinderdijk, de Ark van Noach in Dordrecht bezoekt, en via Waterstad Rotterdam doorreist naar de strandtenten aan de Noordzee.

De religieuze splitsing, het protestante noorden versus het katholieke zuiden, wordt verkend in hoofdstuk 2. De schrijver bezoekt het carnaval in Maastricht; feestvierend beschrijft hij afwisselend het grootste katholieke feest in Europa en de strijd van de protestantse Willem van Oranje tegen de katholieke Spaanse koning Philip en de Hertog van Alva.

Het derde thema, De Gouden eeuw, komt aan bod tijdens een bezoek aan de Museumnacht in het gerenoveerde Rijksmuseum. Al wijn nippend wandelt Coates langs de diverse pronkstukken van de Hollandse Meesters. De VOC en de rijke maritieme geschiedenis van handel passeren allemaal de revue. Volgens de auteur werken de glorie-dagen van deze tijd nog steeds door in de hedendaagse mentaliteit van de Nederlander.

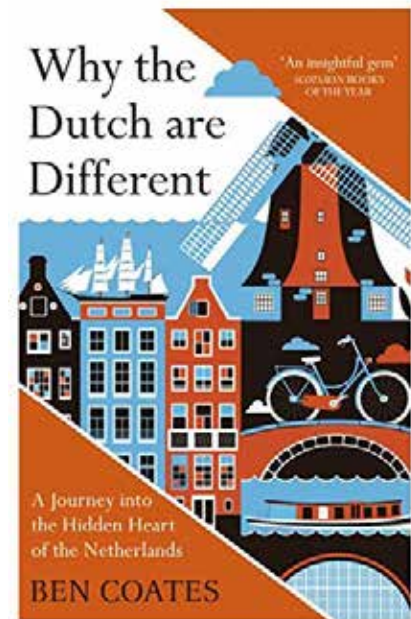
Het bijwonen van de dodenherdenking in de Laurenskerk in Rotterdam brengt de auteur in hoofdstuk 4 naar de Tweede Wereldoorlog en de impact die deze oorlog had op Nederland. Tot op de dag van vandaag gedenkt Nederland de oorlog, en viert het 4 en 5 mei; Nederlands eigen Quatorze Juillet, het feest van de vrijheid, een van de kernwaarden van onze democratie.

Geen goed boek over Nederland zonder De Generaal: Rinus Michels. In het hilarische hoofdstuk "Total Football" beschrijft de auteur zijn eigen overwonnen stadionangst, natuurlijk het totaalvoetbal, Johan Cruyff en de rivaliteit tussen Feyenoord en die club uit Amsterdam. Via het voetbal komt Coates aan bij de hedendaagse Nederlandse geschiedenis van immigratie, moord en moskeeën aan de Maas. In dit meer beschouwende hoofdstuk loopt hij mee in een door een islamitisch platform georganiseerde saamhorigheidstocht, waarbij hij ondertussen het gedachtegoed van Hirshi Ali en Wilders overpeinst. Zijn conclusie is dat de Nederlander nog steeds van mening is dat vrijheid het hoogste goed is, maar dat dit alleen maar mogelijk is met orde en discipline.

In het laatste hoofdstuk verwelkomt de auteur Sinterklaas en beschrijft hij de zwartepieten-discussie en de grenzen van tolerantie in de hedendaagse samenleving. Ik vond dit stuk een beetje een herhaling van eerdere geluiden en had liever een wat krachtiger eind gezien.

Met een persoonlijk nawoord over "going Dutch" sluit het boek af.

Al met al een positief, duidelijk en enthousiast boek over Nederland en "het" Nederlandse volk. Een aanrader voor Nederlandse expatkinderen die hun culturele erfgoed graag in het Engels beschreven zien, maar ook voor alle niet-Nederlandse vrienden, collega's of burens die meer over Nederland willen weten of op het punt staan naar Nederland te verhuizen. Of gewoon voor onszelf, om jezelf eens een spiegel voor te houden!

Ik en mijn sport

Klassiek Ballet

door Elise van Bourgonje

Mijn naam is Elise van Bourgonje en ik ben acht jaar. Ik zit al vier jaar op klassiek ballet en dat vind ik erg leuk.

Ik begon toen ik vier jaar was bij Miss Louise, een Engelse juf van het Chelsea Ballet, maar zij is nu verhuisd naar Australië.

Nu heb ik een Russische juf die Alena heet, en zij heeft meegedaan aan de Olympische Spelen met ritmische gymnastiek. Ze is ook de juf van de PDO Dance Stars, waar ik ook aan meedoe.

Ik vind alles leuk aan ballet en ga een keer per week trainen, maar als er een optreden is ga ik vaker. Ballet is best moeilijk omdat je danst terwijl je allerlei verschillende bewegingen zo mooi mogelijk moet maken. Je moet er lenig voor zijn en het is handig als je van klassieke muziek houdt.

Je hebt examens en ieder jaar kom je een stap hoger. De examens zijn best wel moeilijk, en je moet er speciale kleding voor aan. Voor ballet draag je een balletpakje of tutu, een witte mailot en balletschoentjes.

Je haar moet in een 'ballet bun' worden gedaan, dat is een knotje hoog achter op je hoofd. Als ik ouder ben, wil ik graag op spitzten dansen, maar dat mag nu nog niet.

De training is in een dansstudio met spiegels, zodat je jezelf kunt zien. Ook zijn er barres, dat zijn houten leuningen aan de muur, die je gebruikt om je vast te houden bij sommige bewegingen. Veel namen van bewegingen zijn in het Frans, zoals de pli , of in het Engels, bijvoorbeeld de first en second position.

Elk jaar is er een show en ik heb al twee keer meegedaan. De eerste keer danste ik een zwaluw en de tweede keer was ik een polkadanseres. Ik heb ook een keer meegedaan in het Royal Opera House aan de voorstelling van Romeo en Juliet. Ik was toen een page van een rijke edelvrouw en moest heel vaak oefenen. Later wil ik graag Prima Ballerina worden net zoals Igone de Jongh, maar dan moet ik nog heel veel oefenen.

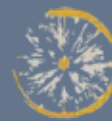

Nieuwjaarsduik

R Restaurant Review

Door Gerda van Loon

Al Loomie

by Chef Salim Al Kalbani

Al Loomie: Omaans restaurant op de 'uiterwaarden' van het Al Bustan.

De aanloop naar een avondje eten bij Al Loomie is een verhaal op zich. Volgens mijn informatie was er bij het Al Bustan in de tuin een Omaans restaurant. Al Bustan gebeld, maar die kenden geen Omaans restaurant. Ze konden voor ons wel een plekje buiten reserveren bij hun heerlijke visrestaurant. OK, dan zal ik me wel vergist hebben, doe dat dan maar.,

's Avonds echtgenoot gebriefd: "Sorry maar het Al Bustan heeft geen Omaans restaurant, we gaan naar een visrestaurant." "Dat klopt niet!" In de stapel kranten gedoken en daar was het artikeltje van alweer enkele weken daarvoor: "Omani Chef cook opens his own restaurant." Gelukkig met een telefoonnummer.

De hartelijke stem aan de telefoon legt me uit hoe we er moeten komen: via de parkeerplaats, langs de tennisbanen, langs de slagboom de weg volgen. We rijden door een klein bos richting Al Loomie (wat gedroogde citroen betekent).

We vinden het snel. Bij de ingang van een prachtige tuin met al van kleine witte huisjes staat Amal, de eigenaresse, ons al op te wachten. Ze legt uit dat iedere eettafel geplaatst is in een apart burchtje. De tuin is mooi weids met een shisha plek en een eigen falaj-systeem.

Eenmaal aan tafel wordt het menu toegelicht. Er zijn twee opties: een vegetarisch en een niet-vegetarisch vijfgangenmenu. Alle gerechten zijn Omaans met verse, zoveel mogelijk lokale, ingrediënten. Als we twee vijfgangenmenu's kiezen, ontvangen we een fles wijn gratis. Ja, ze hebben een vergunning. Een van ons wil graag een en ander uit de menu's combineren en dat is geen probleem. Het welkomstdrankje wordt geserveerd, een verfrissing met rozenwater. Het ziet er zeer feestelijk uit.

Terwijl we wachten op wat komen gaat, kijken we rond in ons burchtje. Alles wat we zien is ook te koop. Prachtige Omaanse kisten, maar ook de servetten uit Sur of de schilderijen aan de wand. Het eten komt, het wordt fraai opgediend en het is heerlijk! De soep wordt geserveerd in een Omaanse wierookbrander, de shuwa smaakt fantastisch en chef Salim al Kalbani maakt na het eten even zijn opwachting. Of het gesmaakt heeft, en dat heeft het.

Tussen de gangen door wandelen we even over het terrein, er is een klein winkeltje met prachtige snuisterijen. Het is jammer dat deze plek nog niet bruist van de gasten want het is meer dan lekker, zeer gastvrij en leuk. Er zijn grote en minder grote burchten, dus voor grote en kleine gezelschappen geschikt. Navraag leert dat de samenwerking met het Al Bustan nog niet optimaal is en dat hier en daar nog een rimpel moet worden gladgestreken. Ik heb bewondering voor deze twee jonge Omaanse entrepreneurs: de kok en zijn gastvrouw.

Na het nagerecht worden we getrakteerd op echte Omaanse gastvrijheid; wat dat is verklap ik niet. Er moet wat overblijven voor de nieuwsgierige gast.

*Een vijfgangenmenu kost 40 OMR; lunchen kan niet.
Reserveringen op 90976666
www.alloomie.com*

Financiële perikelen

Update Huis & Hypotheek

Geachte expat,

De laatste keer dat ik u heb bijgepraat over de huizen- en de hypotheekmarkt is alweer bijna twee jaar geleden. De verwachting was toen een stijging van de huizenprijzen van 3,3% voor 2015.

Zo'n gemiddeld groeicijfer zegt niet zoveel. In een rivier van gemiddeld 0,5 meter diep kun je heel goed verdrinken. Wat toen opviel, was dat er een tweedeling ontstond tussen het westen en de rest van Nederland. Die tweedeling zet zich verscherpt door. Ook op de hypotheekmarkt is er heel veel veranderd en dat is goed nieuws voor expats. De kans om als expat een hypotheek te krijgen, is nu veel groter. Tijd om weer eens te kijken wat er gebeurd is en wat de verwachtingen nu zijn. Ik kijk daarbij onder anderen op de site van CAL-CASA. Deze is bijzonder handig en informatief als u ooit een huis in Nederland wilt kopen of verkopen.

Huizenmarkt

De huizenmarkt groeide in 2015 met 2,5% en in 2016 met 5%. Dat laatste is de grootste stijging sinds 2002. We zitten ondertussen 13,6% hoger dan op het dieptepunt in juni 2013. Ten opzichte van de piek in 2008 hebben we echter nog ruim 10% te gaan. Het prijsniveau zit nu op dat van november 2005, maar het aantal verkochte huizen is nog nooit zo hoog geweest. De regionale verschillen waren echter enorm. Zo stegen de prijzen in Amsterdam vorig jaar met bijna 23%. In Oost-Groningen, Zeeuws-Vlaanderen en Noord-Limburg gebeurde er bijna niets. De zuidelijke helft van Noord-Holland en Zuid-Kennemerland gaan heel hard. Ook in de steden Groningen, Utrecht en Eindhoven groeien de prijzen bovenmatig. De landelijk verwachte stijging voor de prijzen van woningen is ongeveer 5% in 2017 en 3% in 2018. Amsterdam is een geval apart. Daar kookt het echt over en omdat er bijna

geen aanbod meer is, maken de mensen elkaar gek. Binnen de ring wordt op het grootste deel van de huizen overboden op de vraagprijs. Bieders laten hun financieringsvoorbehoud vallen en gaan er blind in, zonder bouwkundige keuring of wat dan ook. We kunnen er dus vast op voorbereid zijn, dat over een aantal jaren weer de nodige mensen in de problemen gaan komen. Als de rente wat sterker gaat stijgen dan verwacht, zijn de rapen gaar. Ons collectieve geheugen is blijkbaar heel kort want veel mensen in Amsterdam denken nu weer dat de huizenprijzen nooit zakken. Gebruik uw verstand als u gaat kopen en laat u niet gek maken.

Hypotheeken

Twee jaar geleden schreef ik dat de grote aanjager van de woningmarkt de extreem lage hypotheekrente was. Dat was echter nog maar het begin. De rente daalde verder, naar nog nooit vertoonde niveaus. Zaten we in 2015 rond de 3%, nu kan je lenen onder de 2%. Dat komt voornamelijk door het opkoopprogramma van de ECB (Europese Centrale Bank) die de rentes naar ultralage niveaus heeft geduwd. De verwachtingen zijn dat de kortere rentevast periodes dit jaar nog laag blijven en pas weer gaan stijgen als de ECB zijn opkoopprogramma gaat afbouwen. Naar het zich laat aanzien wordt dat pas in 2018. Voor de wat langere rentevastperiodes wordt een lichte stijging verwacht. Als u nog een hypotheek heeft met een hoge rente, dan is nu het moment om in actie te komen door de hypotheek open te breken of over te sluiten. Als u een lange woonhorizon heeft, dan is het handig om de rente voor een lange periode vast te zetten. Voor expats met een zwakke pensioenopbouw kan dit een zegen blijken te zijn.

Als u wat anders wilt kopen of nog geen huis heeft, dan moet u een paar dingen weten over de veranderde hypotheekregels.

1. U mag bij koop in 2017 niet meer financieren dan 101% van de marktwaarde. Dat wordt in 2018 100% en er zijn geluiden dat dit verder omlaag gaat naar 90%. U heeft dus sowieso eigen geld nodig. De overdrachtsbelasting is 2% en daarnaast kost het u nog ongeveer € 4.500 aan taxatie-, notaris- en advieskosten, plus de makelaar als u die gebruikt (die mensen lachen zich weer rot).

2. Sinds 2013 zijn er voor nieuwe hypotheek alleen nog maar annuïtaire of lineaire aflossingsvormen mogelijk, als u tenminste renteaftrek wilt.

3. Als u een aflossingsvrije hypotheek heeft (ook spaar- en beleggingshypotheek etc.) dan mag u deze houden tot 2021. Daarna vervalt het overgangsrecht voor deze hypotheek en dat betekent dat u geen renteaftrek meer heeft. Dat geldt dus als u nu uw huis verhuurt of ooit verhuurd heeft en er later weer zelf in gaat wonen.

4. Voor mensen met veel vermogen zijn hypotheek zonder renteaftrek (zogenoemde box 3 hypotheek) soms gunstiger. Dat klinkt raar maar alle nieuwe regelgeving die de Tweede Kamer over ons heeft uitgestort, heeft soms rare effecten. Hypotheeksoorten zijn een stuk simpeler geworden, maar de fiscale regelgeving is een oerwoud waar adviseurs soms ook niet meer uitkomen.

5. Als u dit jaar een huis in Nederland koopt met de bedoeling er in de toekomst te gaan wonen, dan heeft u meteen renteaftrek voor dit jaar en de drie opvolgende jaren, dus tot einde 2021. Voor einde 2021 moet u er dan wel echt wonen, dus u moet zeker weten dat u de komende jaren remigreert. Uw nieuwe huis moet leeg staan en u mag het dus niet verhuren. De rente die u gedurende deze jaren betaalt, kunt u natuurlijk niet van uw buitenlandse inkomen aftrekken. U kunt echter wel gebruik maken van de zogenaamde Carry Forward regeling. U spaart de rente op (max. 9 jaar) en trekt de rente af van uw inkomen als u straks weer in Nederland woont. Als dat een beetje handig wordt gedaan, betaalt u het eerste jaar een stuk minder belasting en dat helpt bij het

acclimatiseren in ons koude kikkerlandje.

6. Tot slot zijn de leennormen wat versoepeld. Zo kunt u, sinds december, bij de ABN weer een expathypotheek krijgen als u een salaris in dollars heeft. U kunt ook weer wat meer lenen: tot ongeveer 80% van de marktwaarde. Eén belemmering blijft en dat is dat van de huidige (ongeveer 40) hypotheekverstrekkers, de grote meerderheid niet thuis geeft. U krijgt dus nooit de scherpste tarieven.

Tot slot moet u nog een paar nieuwe kreten kennen, nl. Loan to Income of LTI en Loan to Value of LTV. Beide worden getoetst bij een hypotheekaanvraag en u moet meestal voor beide toetsen slagen. De LTI meet uw inkomen ten opzichte van de hypotheeklasten, en gaat uit van een tabel waarin staat hoeveel u van uw inkomen mag verwonen. Dat besliste je vroeger zelf. De LTV meet de hypotheek ten opzichte van de marktwaarde. Deze LTV mag dus maximaal 101% zijn in 2017 en 100% in 2018 en mogelijk nog lager in de toekomst. De positie van expats op de hypotheekmarkt wordt langzaam weer beter, is de conclusie. De rente is extreem laag en de prijzen stijgen wel, maar zijn in veel gebieden nog niet op het niveau van 2008. Mogelijk tijd om een move te maken deze zomer als u op vakantie bent.

Gaat u niet naar Nederland maar wilt u ergens anders wonen, weet dan dat er (in Nederland) speciale hypotheek zijn voor aankoop van een huis in België, Spanje, Italië, Duitsland en Frankrijk.

*Mocht u vragen hebben over het bovenstaande of willen reageren, dan kunt u mailen naar: Henk@PlanningMasters.nl
Uw Raskrabbelaar sinds 2005:
Henk Vriesman MFP CFP® FFP
DSI Beleggingsadviseur*

Planning Masters
masters in financial planning

Henk Vriesman MFP CFP®
DSI Beleggingsadviseur
www.planningmasters.nl
Henk@planningmasters.nl
Skype: henk.vriesman
Tel: 0031-72-5816015

Driekbord

NIEUWE NEDERLANDERS EN NEDERLANDSTALIGEN IN OMAN

Ger & Roos Freriksen

José & Jeroen van de Graaf, Renee & Luka

Liesbeth & Christiaan van der Wouden

HOLLANDESE
NIEUWE

WELKOM!

Opgericht op 16 februari 2017:

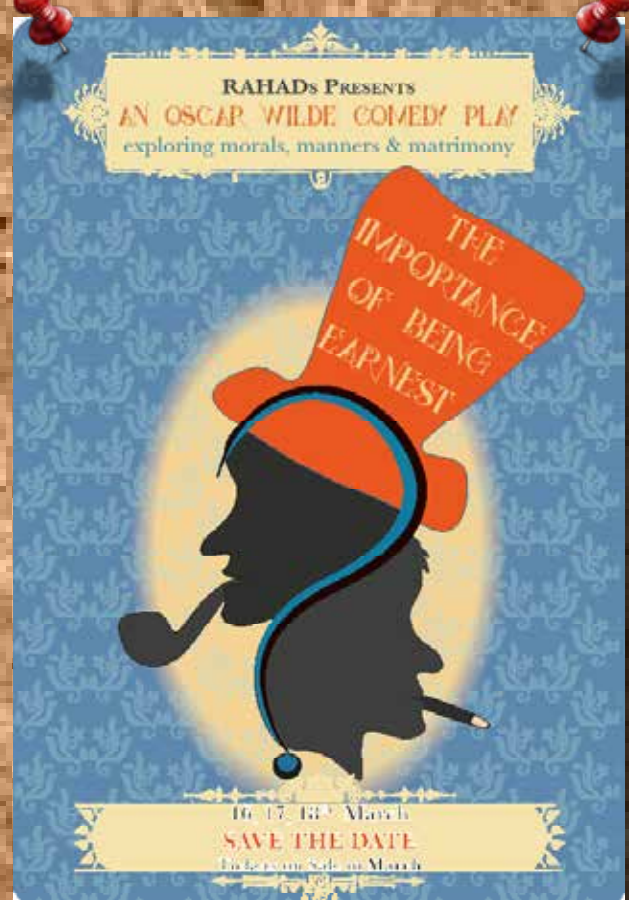
"De Openbare Nederlandse Boekenclub
Muscat"

Dit zijn de 'regels':

Eens in de 6 weken op maandag-
avond van 19:30 tot 21:30 bij
iemand thuis. De bespreking zal in
het Nederlands zijn, de boeken zelf
niet per se. Fictie en non-fictie wor-
den afgewisseld. De eerste bijeenkomst
is op maandag 3 april. Het eerste
boek is "Grip" van Stefan Enter.

We willen niet al te groot zijn, zodat
we goede gesprekken kunnen hebben.
Er is een maximum van 10 mensen,
er zijn nog enkele plekken vrij.

Mocht je belangstelling hebben, stuur
dan een bericht aan:
gerdavanloon@mac.com

TANDARTS PEYE (PETER) VLOT

ORTHODONTIST MICHAEL DE WORSOP

Qurum Medical Centre, 61 Al Ilam Street, Medinat Al Ilam

Voor afspraken bel: 24692898 / 24692856

www.qurummedicalcentre.com

PAINT THE TOWN

RED

DUTCH NIGHT

FRIDAY, MARCH 10, 2017, 7 PM @ RAHRC

PARTY IN STYLE : BLACK TIE OR NATIONAL DRESS

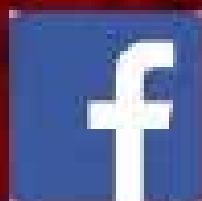
WITH A TOUCH OF RED

TICKET PRICE : MEMBERS OMR 34, NON - MEMBERS OMR 36

LIVE BAND FROM HOLLAND, DINNER & DRINKS

TICKET SALE STARTS JANUARY 29 @ FRONT OFFICE RAHRC

FOR MORE INFORMATION; DUTCHNIGHTOMAN@GMAIL.COM

WWW.FACEBOOK.COM/DUTCHNIGHTOMAN

